

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

21

IN NEDERLAND 50 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE CID CAMPEADOR

DE CID CAMPEADOR
Heeft u nieuws, hofmeester ?
Zullen wij weer moeten vluchten ?
In het jaar onzes Heren 1064, te Sevilla, in het kasteel van koning Fernando.

Don Gormas tracht de Moren tegen te houden in een bergpas op twee mijlen hier vandaan. Jammer genoeg beschikt hij maar over een klein leger...

Kijk ! Ginder ! Stof op de baan...

Sire, er komt een koerier aan !
Geve God dat hij ons goed nieuws brenge !

Enkele ogenblikken later...
Majesteit, het leger heeft ontelbare heldendaden verricht, maar de ongelovigen zijn zo talrijk als de zandkorrels aan het zeestrand, en...
Spreek op !

De dappere don Gormas heeft mij gevraagd u te melden dat hij bereid is ter plaatse te sneuvelen, maar dat er slechts weinig hoop meer bestaat...

Intussen...
Vooruit, mannen ! Sla toe ! Vergeet niet dat wij de laatste verdedigers zijn van de stad !

Het gaat niet meer, generaal ! Er komt een nieuwe golf Arabieren opdagen achter ons !

Maar neen ! Dat zijn versterkingen ! Ik herken op hun wimpels de wapens van de jonge Rodrigo...

Weg met de Moren ! Dood of zege !...

Terwijl de slag in volle hevigheid woedt...
Mijn beste don Diego, Wat een vreselijke, dag !
Neen, sire ! Deze dag wordt een glorierijke !

Toen mijn zoon Rodrigo vernam dat de Moren opnieuw de stad bedreigden, heeft hij al zijn manschappen verzameld en de hele nacht gereden om het leger van don Gormas te vervoegen. Hij moet het op dit uur reeds bereikt hebben.

Ik vrees dat deze bewonderenswaardige stoutmoedigheid niet meer zal baten ! De Moren zijn zóveel talrijker dan wij...
Mijn God ! Rodrigo verkeert in gevaar !

Vijf uur later...

Sire, de hemel heeft onze wapens gezegend ! Wij hebben Saladijn tot de aftocht gedwongen !

Rodrigo ! Ik heb doodsangsten uitgestaan !
Mijn beste Chimena ! Ik wou vooral voor u vandaag de overwinnaar zijn !

Diezelfde avond bij don Diego...
Heb je die ambitieuze don Gormas gezien, die al de verdiensten voor zich alleen opeist ?...

Dat raakt mij niet ! Ik heb geen andere ambitie dan de lieve Chimena tot mijn echtgenote te maken !...

Morgen zal ik in jou naam haar hand vragen aan don Gormas, na de zitting van de kroonraad, die een nieuwe gouverneur moet aanstellen voor de kroonprins...

Gormas zal waarschijnlijk die plaats krijgen, en dat zal zijn hoogmoed vleien !
Het moment voor ons huwelijksaanzoek zal goed gekozen zijn !

De volgende dag...
Wij hebben besloten tot gouverneur van onze welbeminde zoon, de prins van Castilië, onze beste vriend don Diego aan te stellen !

Ha ! Ha ! U bekomt de funktie ! De koninklijke gunst geeft u een plaats die mij toekwam !
Mijn lange en trouwe diensten hebben mij deze funktie misschien wel bezorgd...

Buiten...
U kan toch uw kleine dienstjes niet vergelijken met mijn staat van dienst !...
De koning wantrouwt misschien de heerszuchtigen...

Daar zie ! onbeschaamde grijsaard !

Een kaakslag !... Hij geeft mij een kaakslag ! En mijn oude arm heeft de kracht niet meer om het zwaard te hanteren !

Heb je het huwelijksaanzoek gedaan, vader ? Mag ik mij nu als de verloofde van Chimena aanzien ?...
Rodrigo, ben je een man ?

Dat heb ik toch bewezen, vader !
Een man heeft me zó zwaar beledigd, dat alleen de wapens mijn eer kunnen wreken !

Hoe heet die ellendeling ? Zeg het mij, vader !...
Don Gormas !

Hemel ! De vader van Chimena !
Aarzel je, mijn zoon ? Moet ikzelf vallen onder de slagen van die man om mijn eer te herstellen ?...

Rodrigo offert zijn toekomst en zijn geluk op, en zoekt de man op die zijn vader zo zwaar heeft beledigd...

Graaf, ik moet u spreken...
Wat verlang je van mij, jongeman ?

Ik wil u de kaakslag betaald zetten die u aan een grijsaard heeft gegeven...
Maak u gauw uit de voeten, hoogmoedig ventje !

U was vlugger om een weerloze oude man te beledigen ! Trek uw zwaard !

Vervloekt ! Ik zal die viegel eens een les moeten geven !...

De jonge Rodrigo schermt als een aartsengel !

De wapenkennis en de kracht van de stoere generaal krijgen het zwaar te verduren onder de onstuimige aanvallen van de jonge ridder...

Don Gormas struikelt, en wordt getroffen...
Jezus-Maria ! Ik ben dood...

Wie ligt onder die mantel ?... Ik voel dat mijn hart voor eeuwig zal bedroefd zijn...
Chimena !... Jij !...

De eer heeft mij er toe gedwongen... Vergeef mij, Chimena. U mag met mij doen wat u wil !

(1) Cid Campeador : held zonder weerga.

Volgende week : CHRISTOFFEL COLOMBUS

ONDER ONS VERMA

WIJ DURVEN NIET!

IK ken een jongen die 's maandagsmorgens nooit de gelegenheid laat voorbijgaan om te boffen op de schelmenstreken die hij 's zondags heeft uitgehaald.

Hij heeft de gewoonte daarna aan de omstaanders te vragen:

— En jullie? Wat hebben jullie gedaan?

Die arme jongens denken dan, dat ze maar zonder meer een « heldendaad » moeten uitvinden, al was het maar om hun prestige niet te verliezen in de ogen van de opschepper en van de anderen.

Is dat niet ongelooflijk?

Zich durven bogen op zijn dwaasheden, wanneer iedere jongen er zou moeten naar trachten zich overal en altijd zo korrekt mogelijk te gedragen!

Kuifje

WIE WEET ER MEER OVER

ENKELE weken geleden kreeg ik van een mysterieuse vriend die alleen met « Het Gele Teken » tekende een reeks prentbrief - kaartjes achtereenvolgens uit (1) Rome *(Sint-Pietersplein), uit (2)* Athene *(de Propyleen), uit (3)* Jeruzalem *(het graf van Rachel), uit (4)* Beiroet *(Panorama) en ten slotte uit (5)* Teheran *(de Moskee). Mijn mysterieuse korrespondent vroeg (zoals je hieronder op de keerzijde van de kaart kunt zien)* « Wie ben ik? Antwoord in « Kuifje »! » *Ik moet mij gewonnen geven, want hoezeer ik en mijn medewerkers ook hebben gezocht, wij hebben zelfs geen verdachte gevonden... Daarom vragen wij dan ook: wie weet meer over deze geheimzinnige reiziger, die ons uit al die steden met deze reeks kaartjes bedacht?*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— In ieder geval hebben de meubelfabrikanten voor het ogenblik nog geen konkurrentie te vrezen !

VASTE SLAAP

Een fabriek stond in brand.

— Is iedereen gered ?

— Ja, behalve de nachtwaker. Men kon hem niet meer bijtijds wakker maken.

LANG GELEDEN

— Er is een tijd geweest, dat ik in mijn eigen wagen reed ! zuchtte Alfons.

— Natuurlijk, antwoordde Oscar, moeder duwde !

(Robert Beeckman, Gent.)

VEELZEGGEND

De meester zegt tegen de jongens :

— Ge moet een opstel maken over het onderwerp « Gevolgen der luiheid ».

De leerlingen geven het opstel af. Er is een blad bij dat helemaal leeg is...

(Hugo Metdepenningen, Sint-Niklaas.)

Iemand hijst zich 's avonds laat in een stampvolle tram. De man had een glaasje te veel gedronken en roept glimlachend :

— Is de ark van Noach vol ?

— Neen ! bromde een heertje in de hoek. Alleen de ezel ontbreekt nog. Kom maar binnen !

(Henk van Linn, Rotterdam.)

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE LUI?

De luiheid is een van de zeven hoofdzonden. Wie lui is verveelt zich al spoedig en zich vervelen is wel het ergste wat een mens kan overkomen. Antwoord eerlijk op onderstaande vragen, zelfs indien je lui bent. Het euvel is niet zo groot wanneer men het kent. Men kan zich dan trouwens beteren !

JA = 3 punten; SOMS = 1 punt; NEEN = 0 punten.

1. **Je bent gezond en sterk en toch gaat het werken je niet goed af . . . .** ......
2. **Heb je de gewoonte je werk tot later uit te stellen zelfs al heb je tijd om het dadelijk te doen . . . .** ......
3. **Schuif je heel graag het werk dat je zelf best kunt opknappen op de schouders van iemand anders ? . .** ......
4. **Zeg je wel eens dat je te moe of dat je ongesteld bent, alleen maar om je werk niet te moeten doen ? .** ......
5. **Gebeurt het dat je te moe bent om te werken doch niet om uit te gaan en je te amuseren ? . . . . .** ......
6. **Loop je, na de vakantie b.v., opnieuw naar school met de moed van een dwangarbeider ? . . . . .** ......
7. **Zou je heel graag leven zonder iets te moeten doen en met een hele staf slaven om je te bedienen ? . .** ......
8. **Doet de gedachte alleen reeds aan het werk dat je moet doen, je zuchten ? . . . .** ......
9. **Heb je de reputatie lui te zijn ? . . . .** ......
10. **Ben je steeds bij de laatsten van je klas ? . . . .** ......

Totaal . . . .

SCHOTSE PAARDENHANDEL

— Ik geef 25 pond voor je paard, en geen duit meer ! zei een Schot tot een paardenkoopman.

De koopman weigerde en de Schot wandelde verder. Ongelukkiglijk stierf het paard en de paardenkoopman zat met de handen in het haar. Plotseling kreeg hij een inval : hij telefoneerde de Schot, dat hij het paard verkocht voor 25 pond, en dat hij het per trein zou sturen.

Twee weken gingen voorbij zonder dat de Schot iets van zich liet horen... De paardenkoopman was natuurlijk razend nieuwsgierig. Ten einde raad besloot hij de Schot op te bellen en even naar de toestand van het paard te informeren.

— Ho ! antwoordde de Schot listig. Het is tijdens de treinreis waarschijnlijk gestorven, maar ik heb daarom niet getreurd want ik richtte een loterij in, om van dat paardevlees verlost te geraken. Ik verkocht 200 briefjes van 1 pond. Slechts een persoon protesteerde : de winnaar. Ik heb hem eenvoudig zijn pond teruggegeven !

(Henri Pintens, van Terhaegen.)

KINDERFEESTJE

Gastvrouw : Nog een stukje taart, Betty ?

Betty : Mama heeft gezegd, dat ik maar één stuk mocht nemen maar ze kon niet weten dat de stukjes zo klein zijn, nietwaar ?

DE DIEF

De professor is verdiept in zijn boeken.

— Mijnheer, er is een dief in de bibliotheek gedrongen, roept de meid.

— Mooi ! En wat leest hij ?

RAADSELHOEKJE

Mijn eerste is een plas water in de heide,
Mijn tweede flikkert aan de hemel,
Mijn geheel sluit men als het tocht.

★

Ik ben een metaal. Verander mijn kop en ik word en vogel.

OPLOSSINGEN

Ven - ster = venster.
Zink - vink.

Micheline Jeanpierre, Schaarbeek

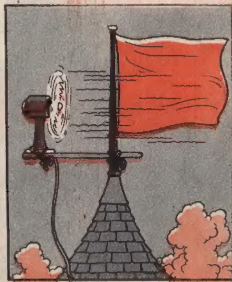
— Ik zeg dat ze elkaar raken. hoor je het niet... klik... klikklik...

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan en Cartier verdwaalden in de Groene Hel. Dan draagt zijn vriend die ziek is heel de dag. De volgende nacht vlucht Cartier...

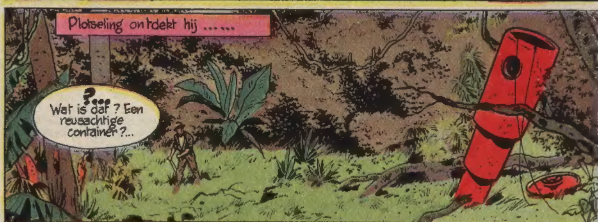

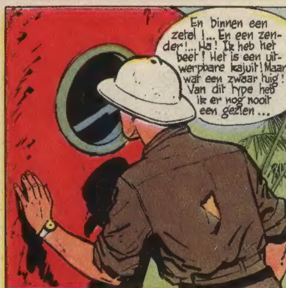

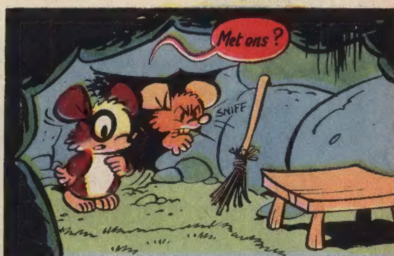
(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

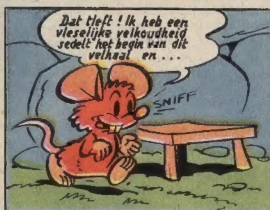

DE JEUGD VA

CALIFORNIE, Hollywood... Namen die het beeld oproepen van een wereld die niet echt schijnt, van filmen, filmsterren en klatergoud. Voor Jack, Joe, Rose-Mary en Hellen, dat wil zeggen voor de kinderen die er geboren en getogen zijn, is deze wereld echt. Het is hun thuis. Voor filmvedetten interesseren ze zich trouwens niet. Zij lopen naar school, hebben vakantie, spelen en werken net als de meisjes en jongens bij ons. Hun levenswijze is echter niet helemaal dezelfde als de onze, hun gewoonten en gebruiken zijn enigszins anders. Daarom brengen we hen een kort bezoekje.

JOE in het pak van zijn base-ball ploeg oefent zich ernstig met het oog op een grote match.

ZIJ HEBBEN ALLEMAAL EEN « JOB »

JOE werd geboren in Californië. Hij is twaalf jaar en ziet er uit zoals alle jongens van z'n streek : blond, flink gebouwd, mooi gebronsd. De belangstelling voor z'n kleding is gering. Liefst draagt hij een bont gekleurd hemd en een broek van een stof die tegen een flinke stoot kan. Erg spraakzaam is Joe niet. Hij houdt ook niet van grote mensen, hij leidt z'n eigen leventje en heeft het beheer over z'n eigen geld. Er is het geld van paps, dat is een zaak; en er zijn z'n eigen spaarduiten, dat is een andere zaak. Al heel jong leert hij de waarde van een dollar kennen en weet hoe hard je moet werken om die te verdienen.

Joe wast graag de auto van z'n vader, maar niet voor niets ! Vijf en twintig cents is het tarief als er niet te veel te schrobben valt. Hij speelt krantenjongen tegen een bepaald weekloon, hij maait de grasperken met de grasmaaimachine en verhuurt zich als baby-sitter (iemand die op de kleine peuters let als de ouders van huis zijn) tegen 35 à 50 cts (15 à 25 B. F.) per uur. Joe kan dit best doen, want het Amerikaans schoolprogramma is beslist niet overladen en na de school blijft hem genoeg tijd om de handen uit de mouwen te steken en om een partij voetbal of base-ball te spelen.

JOE en Fitzie in zondagspak. Zo zie je ze niet dikwijls !

NAAR EUROPA

EEN twaalfjarige Amerikaanse knaap deed allerlei karweitjes om geld te verdienen en met dit geld had hij slechts een doel : naar Europa komen. In de erwten- en de fruitoogst slaagde hij er in 850 dollars te sparen en toen het weer vakantie werd, ging hij scheep naar Europa; hij en de fiets die hij van z'n vader had gekregen. Dat is wel een uitzondering en niet alle Amerikaanse bengels dromen er van Europa te zien. Ver van daar ! De meesten echter wensen geld te verdienen om een droom of een wens te kunnen verwerkelijken.

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN JOE

JOE is gewoonlijk vroeg uit de veren om in z'n wijk de kranten uit dragen. Hij eet z'n porridge, een flink stuk bacon, fruit, toast en confituur. Hij drinkt melk of fruitsap. Voor 's middags neemt Joe een paar belegde sandwiches mee of koopt een en ander in de schoolkantine. Het menu van de kantine is zeer afwisselend en wordt de avond te voren reeds uitgehangen. Joe kan dus zien of er de volgende dag iets is dat

DE AVONTUREN VAN POLC

N CALIFORNIE

hij graag lust, of wel of hij een lekker hapje van thuis moet meebrengen.

Je ziet, de meisjes en de jongens, die naar school lopen, worden als volwassenen behandeld. Hun smaak en hun voorkeur telt.

Joe kan reeds lang auto rijden, doch een rijbewijs krijgt hij pas als hij zestien is. Dan rijdt hij 's avonds per auto naar de stad toe om roomijs te eten in een saloon, om vrienden te ontmoeten of een film te zien. Men moet hier aan toevoegen dat de afstanden in Amerika groot zijn en een auto een onmisbaar gebruiksartikel is. Zoals de meeste Amerikaanse jongeren houdt Joe van de televisie. Hij is nooit moe gekeken. Naar het schijnt hebben sommige Amerikaanse gezinnen twee televisietoestellen, omdat men het over de keuze van het programma zo zelden eens kan worden...

BASE-BALL EN APPELTAART

ZWEMMEN kan Joe reeds van in z'n prille kinderjaren, hij houdt van voetbal en oefent zich iedere week om een goed base-ball speler te worden. Er is immers een base-ballterrein voor kinderen. Vermits hij in Californië woont, verblijft hij dikwijls en graag op het water en weet hij hoe met een zeilboot om te springen! Newport is een haven waar alléén de jongeren zeilen mogen. Volwassenen zijn er niet toegelaten!

Voor Joe zijn er heel wat feestdagen op een jaar. Er is Moederkensdag, die fel gevierd wordt, en ook een Vaderkensdag, verder de verjaardagen van al de familieleden met de gebruikelijke geschenken en de traditionele taart. Hijzelf krijgt veel mooi en modern speelgoed, maar is ook best tevreden met een Davy Crockett-muts. Enkele tijd geleden bracht een bonthandelaar een mantel in marterbont op de markt voor... poppen. Dat manteltje kostte eventjes 125 dollar! Je kon echter ook een imitatie kopen voor slechts 2 dollar.

HENGELEN voor kinderen van zes jaar en jonger. Prachtig! De vissen die daar aan de drooglijn hangen, doen beslist alle hengelaars watertanden.

LEVE DE VAKANTIE

ALHOEWEL onze twaalfjarige Joe dus niet hard moet studeren, is hij toch blij als het schooljaar achter de rug is en hij vakantie heeft. Heel zelden brengt hij die door in familiekring. Men stuurt hem naar een vakantiekamp of hij trekt er met zijn vrienden op uit. Ze slapen in een tent of een woonwagen en koken hun potje zelf. Ze gaan samen uit hengelen, zwemmen en zeilen en vermaken zich uitstekend.

Het geliefkoosd gerecht van Joe en zijn makkers? Hamburgers (worstjes), die ze roosteren op een open vuur, vis en de lekkere, grote appeltaarten vooral dan als ze thuis gebakken worden.

Misschien zal je doen opmerken dat we alleen de prettige, de zonnige, maar ook de oppervlakkige kant bekijken en de schaduwzijde niet zien. Wellicht zijn er ouders die tegenover dat leventje in volle vrijheid van twaalfjarige bengels erg sceptisch staan, terecht trouwens. Het was er ons echter niet om te doen een volledig beeld op te hangen, we gaven slechts een snapshot.

EVEN vlug de kranten uit dragen dat brengt één mooi stuivertje op.

NEWPORT, de haven waar alleen de jeugd is toegelaten om haar geliefkoosde sporten, zwemmen, zeilen en roeien, te beoefenen.

CHON DE MODELTRAPPER...

(Wordt voortgezet.)

NOR IS DE BELANGRIJKSTE FABRIEK VAN KAMPEERMATERIEEL EN SPORTARTIKELEN.

TEKST EN TEKENINGEN van FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

TALISMAN

Indra vluchtte om de geheimzinnige en gevaarlijke plannen van Gopal in de war te sturen. Hij nam Maggy mee. Gopal en Mustapha slagen er echter in de kinderen gevangen te nemen...

Ja, wij moeten hen de pas afsnijden... Kalag kan ons daarbij helpen!... Maak de kinderen los...

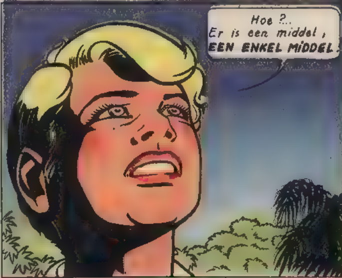
Heb je dat lawaai gehoord?..
Dat betekent dus dat ze niet ver af zijn!...
Dan moeten wij heel voorzichtig wezen!...
Ja, er viel iets!..

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

GAUVIN VRAAGT GENADE

Gauvin werd gevangen genomen door de handlangers van Brown-Sequa en hij is gedwongen te antwoorden op de vragen die hem gesteld worden. Het is echter Stenner die hem aan een kruisverhoor onderwerpt. Wanneer speelde Stenner komedie, enkele dagen geleden of nu ?

HET zijn de diensten van de D.S.T. die u naar Buenos Aires gezonden hebben ? Met welke opdracht hebben zij u juist belast ? vroeg Stenner weer.

— Ik moet de identiteit van Nummer 1 en die van de bijzonderste leden van zijn staf ontdekken. Verder kreeg ik de opdracht een verslag te maken over de aktiviteiten van de organisatie en de lijst van de cellen...

EEN verduiveld mooi program ! grinnikte de Argentijn. En wat is er van Lortiz geworden ? Is hij dood ?

— Neen, men houdt hem te Parijs in verzekerde bewaring.

— En hoe komt het dat de Fransen hem konden aanhouden ?

— Madrid heeft ons van zijn aankomst te Parijs verwittigd. Men meldde ons ook wat hij er zou doen...

Stenner fronste de wenkbrauwen.

— Wie is de man of welke dienst verwittigde u vanuit Madrid.

— Dat weet ik niet.

— Pas op, Gauvin. Herinner je onze afspraak !

Serge streek met de hand over het voorhoofd en haalde de schouders op.

— Ik koester het inzicht u alles te zeggen wat ik weet, maar dat, eerlijk gesproken, weet ik niet... Ik ben bovendien totaal uitgeput. Ik kom recht uit het hospitaal. Geef me de tijd even op adem te komen. Als S-13 me ondervraagt, vertel ik hem alles wat ik ontdekken kon. Dat is vast beloofd. Je ziet toch dat ik het bewijs van m'n goede wil lever.

Stenner dacht een ogenblik na. Onder z'n halfgesloten oogleden had z'n blik een vreemde schittering. Hij stond op, liep rond de tafel en naderde Gauvin.

— Luister goed, zei hij en greep Serge bij de revers van z'n vest vast en trok hem brutaal overeind. Ik geef u een raad die goud waard is : smoesjes worden hier duur betaald !... Vermits je moe bent, kan je een uur of twee rusten in afwachting dat Borchak hier is... Maar dan is het ogenblik aangebroken om volledige bekentenissen af te leggen... Indien u tot op dit ogenblik lust moch hebben aan de haal te gaan, zult u dit met de dood bekopen...

Gauvin knikte slechts. Hij beefde plotseling en moest de ogen even sluiten, omdat de ontroering hem te machtig was. HIJ VOELDE DAT STENNER EEN BRIEFJE IN DE ZAK VAN Z'N VEST HAD LATEN GLIJDEN.

DE BOODSCHAP VAN STENNER

MET onbeweeglijk gelaat keerde de Argentijn zich tot de twee kerels die in een hoek van de kamer op het einde van de ondervraging wachtten.

— Leidt hem naar de « logeerkamer », zei hij, en draai de sleutel op dubbel slot. Mijnheer heeft wat rust nodig !...

De chauffeur grinnikte. De andere vergenoegde er zich mee de schouders op te halen. Zij grepen Gauvin bij de arm en leidden hem door de grote woonkamer tot voor een kleine eikendeur aan het uiteinde van een brede, geplaveide gang die muf rook.

De halfbloed stak de sleutel in het slot en stootte de deur open.

— Dit is uw appartement, señor, zei hij met zware, holklinkende stem. Droom zacht en doe je best weer op krachten te komen ! U zult ze hard nodig hebben straks !

Hij duwde Serge ruw de kamer in... Toen zijn schildwachten verdwenen waren, ze hadden de deur natuurlijk zorgvuldig gesloten, onderzocht de Fransman even zijn verblijfplaats. De kamer was klein en had een ruwe plankenvloer. Er stond een veldbed en een voetbank. Langs het hoge, smalle venster, waarvan de ruiten vervangen waren door ijzeren staven, viel wat maanlicht binnen. Met kloppend hart sloop Gauvin naar dat venster, zijn enige lichtbron, en plooide het briefje van Stenner open.

« Indien u nog hier bent als » Borchak komt, is u verloren. » Zodra het me mogelijk is, » werp ik een sleutel door uw » venster. Tel dan tot duizend » zonder u te haasten. Open de » deur van uw kamer en verlaat het huis ZONDER LANGS » DE GROTE WOONKAMER TE » TE GAAN. Links in de gang » is er een andere deur die uitgeeft op een tuintje. Daar » staat de wagen die u naar » hier gebracht heeft. Fernando » heeft de gewoonte de kontaktsleutel te laten zitten. » Spring in de auto en vlucht » naar La Plata, dat is uw enige » kans. Ik telefoneer u morgenvroeg bij Missin. Wees zo » goed dit briefje te vernietigen » zodra u het gelezen hebt ».

Serge liet zich op het bed vallen en dwong er zich toe de ogen even te sluiten om meester te worden van z'n zenuwen. De lektuur van Stenner's boodschap had hem zodanig opgewonden dat hij beefde.

Hij rolde het briefje op, kauwde het langzaam en zorgvuldig en slikte het in. Nu bleef er niets anders te doen dan te wachten, te wachten en KALM TE BLIJVEN.

VAN EEN TOT DUIZEND

DE maan was al voorbij het venster geschoven en nog was er niets gebeurd... Al naar gelang de tijd verliep, was het voor Gauvin moeilijker zijn koelbloedigheid te bewaren. Nu en dan hoorde hij stemmen van buiten komen en hij trachtte ze te identificeren. Dan viel de stilte weer en hij was alleen in de blauwe schemering van z'n cel. Waarom wachtte Stenner zo lang? Indien Borchak kwam alvorens Stenner de sleutel had geworpen, was het met hem gedaan, was er geen redding meer mogelijk... In dit geval zou de « oude » zijn beste agent niet terugzien.

Plotseling richtte hij zich op en luisterde scherp. Het was net of hij het zand had horen knarsen... Ja, geen twijfel mogelijk. Dat waren stappen... ze naderden... maar ze naderden zo vreselijk traag!

Dan was alles weer volledig stil. Serge sloop naar het venster en keek strak naar de met staven afgezette opening waarlangs de redding misschien zou komen... Hij zag een klein zwart ding langs de cementen rand glijden en zich openen als een bloem: een mensenhand. Uit die hand viel een hard en lauw metalen voorwerp dat Serge grettig in beide handpalmen opving.

Hij wachtte nog een ogenblik en begon dan te tellen:

— Eén... twee... drie... vier... terwijl de stappen aan de andere kant van de muur zich haastig verwijderden... Zou hij het geduld opbrengen tot 1.000 te wachten? Waarom hem die beproeving opleggen?... Ware het niet beter dadelijk te vluchten?

— Twee en vijftig... drie en vijftig... vier en vijftig...

Serge trachtte zich te beheersen. Stenner had beslist z'n goede reden om hem tot 1.000 te doen tellen...

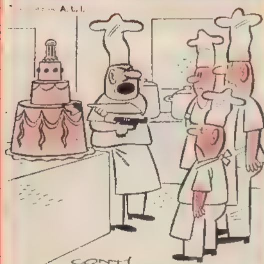
— Zevenhonderd tachtig... zevenhonderd één en tachtig... zevenhonderd twee en tachtig...

Er klonken stemmen buiten. Het was de stem van de chauffeur en in de verte antwoordde de zangerige basstem van de halfbloed. Met gonzende oren en toegeknepen keel telde Serge verder.

— Negenhonderd acht en negentig... negenhonderd negen en negentig... DUIZEND!

VOLGENDE WEEK:

TWEE LICHTEN OP DE WEG

— Wie, wie, wie heeft dat gedaan ?...

VAN LONDEN NAAR NEW YORK IN 75 MINUTEN!

De Duitse geleerden Dornberger en Ehricke, beiden raketspecialisten, beloofden ons een raket die Londen met New York zal verbinden in één uur en vijftien minuten.

Eigenlijk is het niet één raket, er zijn er twee! De ene is voor de passagiers en de vracht, de andere draagt de eerste op de rug, helpt ze starten en brengt ze tot op 20.000 meter hoogte. Daar vervolgt de raket met passagiers en vracht alleen haar weg. De hulpraket bevat de nodige brandstof voor haar eigen vijf motoren en voor de drie van de raket voor passagiers. De reizigers stappen in met de hulp van een kleine lift.

De vlucht is eerst vertikaal, daarna horizontaal. De zetels bewegen echter met de raket mee, zodat de passagiers absolunt geen kans lopen op de neus te vallen. De twee raketten zijn aan elkaar gesmeed en bereiken in 130 sekonden een hoogte van 20.000 meter. Daar gebeurt de scheiding. Terwijl de hulpraket naar de basis terugkeert, stijgt de raket met passagiers op eigen kracht en met een snelheid van 2.000 km per uur tot op 45.000 m. Op dit ogenblik worden de motoren stil gelegd en in glijvlucht daalt ze naar haar bestemming.

De acceleratie, die zeer gering is bij het vertrek, zal nadien bijna niet meer gevoeld worden. Er is echter een andere moeilijkheid. Bij een supersonische snelheid verhit het geraamte van de raket vreselijk door de wrijving met de lucht. Om rampen te voorkomen wordt het kompartiment van de reizigers en dit van de piloten voortdurend afgekoeld door een vloeistof-circulatie. Bemanning en passagiers zijn dus volkomen veilig. Iedere passagier kan op een individueel scherm naar de televisieprogramma's kijken. Ze betalen echter het dubbel van een gewone reis, maar zoals je weet: tijd is geld! Wie tijd wil sparen, moet diep in zijn zak schieten!

Er blijven echter nog heel wat technische problemen op te lossen, en dit raketvliegtuig is nog niet voor morgen! Dornberger en Ehricke zijn er echter van overtuigd dat ze binnen tien jaar vliegt...

NC-71531

R. LELOUP

RAKET VOOR PASSAGIERS

1. Raketmotoren.
2. Drie raketmotoren van het type « Walter ».
3. Remparachute voor landing.
4. Zuurstofreservoir.
5. Intrekbaar landingsgestel.
6. Passagierszetel die omkipt.
7. Dubbele kajuit.
8. Passagierskajuit.
9. Brandstofreservoir.
10. Voorwiel van het landingsgestel.
11. Pilootkajuit.
12. Radar en radio.
13. Vleugel van het type « Delta ».
18. Zuurstofreservoirs van de twee raketten.
19. Brandstofreservoir van de twee raketten.
19. Brandstofreservoirs van de twee raketten.
20. Hulppilootpost.

HULPRAKET

14. Raketmotoren uitgeschakeld na de scheiding.
15. Bijkomstig stuw-systeem.
16. Vijf raketmotoren van het type « Walter ».
17. Aaneenhechting van twee raketten.

De fratsen van Ton en Tinneke

DOOR Franquin

WAT IS HET, TON? VERTEL HET ME, TOE...
HET IS EEN VERRASSING, TINNEKE!
HOOOO! EEN TELEVISIETOESTEL! PRACHTIG, TON!
JA! HUM.... VOOR EEN WEEK... ALS PROEVE....
EEN MOMENTJE GEDULD, TINNEKE. JE ZAL EEN MOOI BEELD ZIEN....
ZIEZO, HAARJUIST INGESCHAKELD!
INTER VIDEO presenteert
BESTE TELEKIJKERS, HET PROGRAMMA VAN HEDEN AVOND.....
?!
IS DAT NORMAAL, TON?
ZO'N SCHEEF BEELD! SCHANDALIG! EN ZEGGEN DAT HET EEN SPLINTERNIEUW TOESTEL IS! TENZIJ...
JA! HET IS ALWEER HET ZENDSTATION. IK LEG EEN KLACHT NEER.....
IK ZAL HEN ZEGGEN DAT DE KWALITEIT VAN HUN UITZENDINGEN VEEL TE WENSEN OVER LAAT, DAT ZE NOG HEEL WAT TE LEREN HEBBEN!
STUDIOS
Franquin 55 39

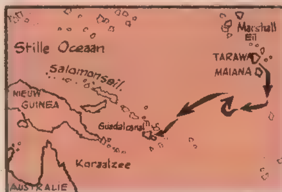
DE TRAGISCHE ODYSEE VAN *Arakarimoa*

DE

DE « Arakarimoa » vertrok op 29 december van vorig jaar te Tarawa met bestemming naar Maiana en verdween spoorloos. Thans weet men dat het schip op drift sloeg, vier en zestig dagen als een spookschip over de Stille Oceaan zwalpte en daarbij meer dan 3.600 km aflei om ten slotte voor Guadalcanal naar de haaien te gaan. De overlevenden, die konden opgepikt worden door een sleepboot van de Australische zeemacht, waren graatmager, zagen er haveloos en uitgeput uit. Niet zonder reden trouwens ! Zij vertelden de tragische odysee van de « Arakarimoa ». Te 8 uur 's morgens was de boot te Tarawa vertrokken en had ongeveer de helft van de weg naar Maiana afgelegd als de motor stil viel. Alle inspanningen om hem weer op gang te brengen waren tevergeefs.

DE kapitein liet het anker gooien om te voorkomen dat het schip op drift zou gaan, doch het water was zo diep dat het anker de bodem niet raakte... Na twee dagen hard werken weigerde de motor nog steeds dienst en was de « Arakarimoa » reeds duizend mijl afgedwaald. De zeelui naaiden dan enkele lappen aan elkaar tot een zeil en meenden aldus terug naar Tarawa te geraken. Helaas ! Een hevige wind dreef het schip naar het zuiden en er was geen radio aan boord om hulp te vragen. Negen dagen lang dreef de « Arakarimoa » als speelbal van de wind naar het zuiden toe, dan volgden er drie dagen van volledige windstilte en in al die tijd geen enkel schip aan de horizon, zelfs geen schuitje ! De wind stak weer op en veertien dagen danste de « Arakarimoa » als een notedop op de schuimende golven. Er was bijna niets meer te eten, doch gelukkig regende het haast iedere nacht, zodat de matrozen drinkwater konden opvangen in tonnen. Plotseling veranderde de wind van richting en dreef het arme schip gedurende twee weken naar het westen. De hengelroeden en netten werden uitgehaald om wat vis te vangen. De matrozen sloegen op een keer een flinke haai van 2 meter aan de haak en braadden hem op een petroleumvuur. De wind ging liggen en de hoop naar Tarawa te kunnen zeilen flakkerde weer op... Negen dagen later riep iemand : LAND ! Het was echter Tarawa niet, doch een van de eilandjes die Guadalcanal omzomen.

Kapitein Hugill besloot een sloep uit te zetten om naar land te varen. Twee mannen, een vrouw en een kind namen er in plaats. Na zeven uren zwoegen tegen de wilde golven en de stormwind, kantelde de sloep. Het kind verdween... Totaal uitgeput en de wanhoop nabij bereikten ze toch vaste grond. De kapitein zette de tweede en laatste sloep uit. Intussen was de storm in alle heftigheid losgebarsten en men verwachtte zich ieder ogenblik aan het ergste.

Met zeven passagiers nam de kapitein er in plaats en na een harde strijd, die vele uren duurde, sloeg de sloep op de rotsen te pletter. De inzittenden konden zich redden, maar het bootje was reddeloos verloren. Het was dus onmogelijk de drie leden van de bemanning, die aan boord gebleven waren, te halen. Twee van hen gorden een reddingsboei om en sprongen in zee. De derde weigerde. Na twaalf uur pas werden ze aan land gespoeld. Ze hadden uren lang tegen de zee geworsteld.

Nog drie dagen kon de « Arakarimoa » weerstand bieden aan de storm, dan sloeg het schip op de Poole Reef te pletter en verdween in de golven.

DE 3 MUSKETIERS

Lady de Winter verkoos het in de Leie te springen en te verdrinken, als door d'Artagnan en zijn vrien-

DE GERECHTIGHEID VAN KARDINAAL DE RICHELIEU

(187) DE volgende dag om drie uur 's namiddags kwamen ze te Surgères toe. De luitenant leidde d'Artagnan naar de kardinaal en trok zich terug. Richelieu wachtte hem rechtopstaand tegen de schouw geleund. Zijn bleek gelaat voorspelde niets goeds. « Mijnheer, zei hij, u werd aangehouden op mijn bevel. Men beschuldigt er u van betrokken te zijn geweest in een samenzwering tegen de staat. » — « En wie beschuldigt mij, monseigneur ? vroeg d'Artagnan, die er niet aan twijfelde dat Milady daar achter stak. Een vrouw die gezocht wordt door het gerecht en die veel misdaden op haar geweten heeft. » — « Over welke vrouw spreekt u.? » vroeg de kardinaal verrast. « Ik heb het over milady de Winter ! »

(188) MIJNHEER, zei de kardinaal, indien milady de Winter misdaden heeft begaan, zal zij gestraft worden. » D'Artagnan boog het hoofd. « Zij werd gestraft, monseigneur. » En onze vriend vertelde de gebeurtenissen die wij reeds kennen. Richelieu was van geen kleintje vervaard, maar nu beefde hij toch. « U bent dus schuldig aan het verdwijnen van een vrouw, die voor mij een kostbare hulp was ? zei hij eindelijk. U zult streng gestraft worden. » — « Een ander zou u kunnen antwoorden, Eminentie, dat hij uw genade in zijn zak heeft. Ik stel mij tevreden met u te zeggen : Beveel, monseigneur, ik ben gereed ! » — « Uw genade ? vroeg Richelieu verrast. Maar u bent gek ! »

(189) D'ARTAGNAN antwoordde niet, maar overhandigde Richelieu het kostbare dokument dat Athos aan Milady had ontrukt. « Het is op mijn bevel dat drager dezes deed wat hij gedaan heeft. Getekend : Richelieu. » Toen Richelieu deze regels had gelezen bleef hij in gedachten verzonken. « Hij breekt er zich het hoofd over welke straf hij mij gaat geven ! » dacht d'Artagnan. Na enkele minuten naderde Zijne Eminentie zijn schrijftafel en schreef enkele regels op een perkament en zette er zijn zegel op. « Dat is mijn terdoodveroordeling ! dacht d'Artagnan. Ik zal hem tonen hoe een edelman sterft ! » — « Neem dit, mijnheer en lees ! »

(190) AARZELEND greep de Gascogner het perkament en las. Het was een bevordering tot luitenant van de musketiers. Richelieu glimlachte als hij zag hoe verrast d'Artagnan was. Haast tegen wil en dank had hij eerbied voor die Gascogner, die nauwelijks twintig jaar was, en reeds zoveel blijken van dapperheid en edelmoedigheid had gegeven. Van de andere kant hadden de duivelse listen en de gewetenloosheid van Milady hem toch doen schrikken. Hij was haast blij omdat hij van die gevaarlijke geheimagente verlost was. « Monseigneur, mijn leven staat voortaan te uwen dienste ! » — « U bent een dapper man ! » antwoordde Zijne Eminentie.

(191) IK twijfel er niet aan dat ■ zich steeds waardig zult tonen van deze gunst en dat ■ uw koning steeds trouw zult dienen. Ga nu, en vertel dit heuglijk nieuws aan uw vrienden, Athos, Porthos en Aramis. Misschien begrijpen zij dan dat kardinaal Richelieu steeds heeft gestreden voor de grootheid en het welzijn van Frankrijk ! » Athos, Porthos en Aramis, die zeer ongerust waren over het lot van hun vriend, waren intussen in allerijl naar Surgères gereden. Zij kwamen juist op tijd toe om uit de mond van d'Artagnan het blijde nieuws te vernemen, dat onmiddellijk op uitbundige wijze werd gevierd.

(192) TWEE weken later, voor het volledig Corps van de Musketiers, nam d'Artagnan officieel bezit van zijn graad. Porthos verliet het leger om te huwen. Aramis, steeds diskreet en een beetje mysterieus, begaf zich naar een afgelegen streek om naar hartelust filosofie te kunnen studeren. Athos bleef musketier onder de bevelen van de Gascogner tot in 1631. Toen besloot hij zich terug te trekken op zijn landgoed van Roussillon... Zo eindigt dan de mooie geschiedenis van de *Drie Musketiers*. Weldra echter vinden wij hen terug aan de zijde van d'Artagnan in een nieuwe reeks spannende avonturen : *TWINTIG JAAR LATER !*

EINDE

MEN hoorde niets anders dan het geluid van de houwelen op de rots en het geratel van de wagonnetjes, die de Maleiers op hun blote voeten langs de helling duwden. De hitte was vreselijk. Sedert die morgen waren er reeds vier arbeiders met een zonnesteek neergevallen. Toen men dit aan Kasper meedeelde, had hij eenvoudig de schouders opgehaald.

DE TEMPEL VAN GODIN KALI

ER moet in sneller tempo gewerkt worden! zei hij. Hoe sneller wij werken, hoe vlugger wij gedaan hebben! Bovendien ken ik ook geen rust!

En inderdaad, hij was overal en aan alle kanten van de uitgestrekte werkplaats tegelijkertijd. Hier moedigde hij aan, ginds hoorde men hem vloeken. Al naar gelang de opgravingen vorderden, werd Kasper koortsachtiger. Hij zocht immers naar de onschatbare rijkdommen die onder de heilige vloertegels van deze antieke tempel in de jungle verborgen waren.

Een man met witte helm kwam op hem toe...

— Ha! Ben jij het, Meersman? Wat doe je voor het ogenblik, jongen? Loop een keer tot aan de grote muur en vraag aan die kerels de zuilen een beetje voorzichtiger bloot te leggen. Wel, heb je mij niet begrepen? Maar wat heb je toch? Malariakoorts?

Meersman vaagde zijn voorhoofd af. Hij zag bleek en beefde.

— Ho! Het [illegible] al lang dat ik de koorts voel opkomen, maar daarover gaat het thans niet. Ik heb slecht nieuws ontvangen.

— Een brief?

— Ja, je weet dat mijn vrouw in Singapore gebleven is. Men schreef mij dat ze zeer ernstig ziek is en een zware operatie moet ondergaan.

— Gelukkig maar, dat de klinieken ginds modern zijn opgericht.

— Ja, natuurlijk! Maar ik zou er naar toe willen gaan!

— Dat is onmogelijk, Meersman! Je bent hier onmisbaar!

— Mijn vrouw heeft mij nodig, ik moet gaan!

— Het spijt me, maar het is niet mogelijk!

— Geef me vijf dagen om naar Singapore te gaan.

— Wat? Vijf dagen om 2.000 km af te leggen!

— Ja, ik heb gedacht aan het vliegtuig. Ik zal het betalen natuurlijk!

— Wel, jongen, je vergist je! Het vliegtuig is van mij, de piloot is ook van mij en jij ook Meersman, vergeet dat niet! Het kontrakt dat ons verbindt is nog voor zes maanden geldig.

— En als ik je voorstelde het te breken?

— Dan zou je 20.000 dollar verliezen, zonder rekening te houden met de som die je mij in dit geval zoudt moeten storten.

— Ik ben tot alles bereid, als ik maar naar mijn vrouw kan gaan!

De twee mannen maten elkaars krachten. De ene was slank, had fijne trekken maar de twee maanden doorgebracht in de jungle van Borneo waren niet ongemerkt aan hem voorbijgegaan. Kasper was groot, zwaar en sterk. Hij had slechts één god: het geld! Hij was nochtans eerlijk. Hij had heel zijn fortuin in de opgravingen gestoken in de hoop de onschatbare rijkdom van de tempel te vinden. Hij kon dit echter niet alleen. Hij had Meersman, die archeoloog was, nodig. Nu zij bijna aan hun doel waren, was het ogenblik allerminst geschikt om het werk te verlaten.

— Je vrouw zal wel genezen. Bovendien moet je toegeven dat je niet vijf, maar vijftien dagen nodig hebt om uit de jungle te geraken, en dan moet je nog de boot nemen.

— Het is daarom dat ik je heb gevraagd me het vliegtuig te lenen. Je hoeft mij de piloot niet mee te geven, ik kan immers vliegen.

— Onnodig aan te dringen, het is neen!

★

HET was heter dan ooit tevoren, geen briesje te bespeuren. Er hing onweer in de lucht. Iedereen wenste regen behalve Kasper, want een hevige stortbui zou inzakkingen kunnen veroorzaken. Het is waarschijnlijk daarom dat hij zo zenuwachtig en slecht gehumeurd was. Als de avond viel, liepen de Maleiers naar hun barakken of zochten een fris plekje aan de rand van het woud.

Meersman wandelde in gedachten verzonken op en neer. Hij kende Kasper en wist dat hij niet toegeven zou. Kasper had deze onderneming in elkaar gestoken en een concessie gekocht om opgravingen te mogen doen. Meersman was blij geweest dat hij kon meegaan, want zijn loon was rijkelijk en hij zou zijn deel krijgen van de gevonden schatten. Hij had zijn vrouw naar Singapore laten overkomen, want eens het werk in de jungle ten einde, wou hij zich daar vestigen als archeoloog. Hij was doodmoe en snakte naar een beetje frisse lucht. Op driehonderd meter van hem stond de primitieve loods waarin het vliegtuig ondergebracht was.

— Ha! Als ik durfde! zei hij. Waarom zou ik nog langer hier blijven?... De tempel die wij nu ten koste van bijna bovenmenselijke inspanning hebben blootgelegd is niet die van godin Kali. Tientallen avonturiers zoeken die tempel nu reeds gedurende eeuwen en niemand heeft hem gevonden. Ik ben er van overtuigd, dat ook wij op een verkeerd spoor zijn en geen schatten in de grondvesten van deze tempel vinden!

Het was bijna volslagen donker. Meersman stond nog op een twintigtal meter van de loods, als hij plotseling werd opgeschrikt door een naderende gestalte. Hij herkende James Flipton, de piloot.

— Je hebt me doen schrikken, James! Het is warm, he!

— Ja, onmogelijk te slapen of iets te doen... Wat is er aan de hand, jongen?

— Ik heb heel slecht nieuws ontvangen van mijn vrouw.

— Ik weet het...

— Als ik toch maar naar Singapore kon! Ik had er waarlijk alles voor over!

Een ogenblik zwegen ze en James Flipton bood zijn vriend een sigaret aan.

— Ik heb hard gewerkt vandaag, zei de piloot langzaam. Ik heb de motor tot in de puntjes in orde gebracht, de transmissies nagezien en de benzinereservoirs gevuld. Zie je, wij wonen hier zo ver van alles af en je kan nooit weten! Mijn principe is dat het vliegtuig ieder ogenblik moet gereed zijn om op te stijgen. De ouwe heeft er goed aan gedaan je nu en dan te laten piloteren, Meersman. Veronderstellen we een ogenblik dat ik om een of andere reden niet zou kunnen vliegen. Je kon wel eens verplicht zijn me [illegible] vervangen...

Ze wandelden nog enkele minuten op en neer en keken naar de blinkende metalen romp en de witte vleugels van de grote vogel.

— Ik kan niet slapen deze nacht, dat voel ik! zei Flipton, ik ga nog een wandeling maken. Goeie nacht, vriend, en veel geluk.

Zij schudden elkaar hartelijk de hand, dan verwijderde James zich vlug en was weldra opgeslorpt door het nachtelijk duister.

★

MEN kon het motorgeronk ver horen. In het heldere licht van zijn lampen zag Meersman een gedaante snel op hem toelopen, maar hij lachte. Kasper kon niets meer tegen hem ondernemen. De bomen van het oerwoud lagen reeds onder hem. Hij voerde de snelheid op en richtte zijn vliegtuig naar het westen toe.

De eerste tien minuten verliep alles opperbest. Dan begon het vliegtuig te schokken. De wind was opgestoken. Dat was een slecht teken! Om de orkaan te vermijden moest hij nog hoger stijgen. Dat lukte echter niet al te best. Meersman wist wel dat hij bij mooi en open weer vliegen kon, maar hij had te weinig ervaring om zich te midden van een onweer uit de slag te trekken.

De nacht was inktzwart en de krachtige wind joeg het vliegtuig naar het oosten, in de richting van de bergen. Ieder ogenblik had Meersman de indruk de zwarte massa van een berg vlak voor zijn ogen te zien opduiken.

Instinktief trok hij de schouders in, sloot de ogen en wachtte op de ramp. Hij telde een, twee, drie, vier, vijf... Als er niets gebeurde, glimlachte hij zenuwachtig en was boos op zichzelf omdat hij het toestel niet beter in zijn hand had. Enkele minuten later begon de nachtmerrie opnieuw.

Een tropische regen ruiste ononderbroken neer. Het water droop langs de romp van het vliegtuig en drong in de kajuit binnen.

Hij was de richting helemaal kwijt. Hij dacht nog slechts aan één ding: het vliegtuig recht voor zich uit te sturen en uit dat hels onweer te geraken.

Plotseling stonden de bergen werkelijk voor Meersman. Hij trachtte te stijgen, maar het vliegtuig gehoorzaamde hem niet meer. Hij zwenkte, maar het was reeds te laat.

Met een vreselijk lawaai stortte het neer op de bergflank...

★

VERDWAASD deed hij enkele stappen en bekeek zijn bloedende arm. Dan maakte de vreugde zich van hem meester. De ramp, die hij nu reeds zoveel uren verwachtte, was dan eindelijk op zijn hoofd neergekomen en hij had ze overleefd. Om er zich van te overtuigen dat hij nog leefde, begon hij met de armen te zwaaien, liep en schreeuwde zo hard hij kon.

Eindelijk werd hij kalmer en bekeek het vernield vliegtuig. Gelukkig maar dat hij tijdens de val uit het toestel geslingerd was, anders zou hij het er niet levend hebben afgebracht. Immers, het vliegtuig stak met zijn neus diep in de bergflank. En plotseling, meer door beroepsmisvorming als door interesse, bestudeerde hij de aard van het terrein waarop hij zich bevond aandachtig. Hij zette zich op de knieën en woelde in de grond, vlak bij de plaats waar de schroeven van het vliegtuig waren afgebroken.

Hij vond een steen waarop de sporen van beeldhouwwerk nog duidelijk zichtbaar waren.

— Dat is door mensenhand gemaakt! mompelde hij. Hoe is dat mogelijk?

★

HOE durf je hier terugkomen? riep Kasper.

De twee mannen die elkaar twintig dagen te voren hadden verlaten, stonden oog in oog. Ze waren beiden in die tijd enkele kilos vermagerd. Ze zagen er alle twee even opgewonden en uitgeput uit.

Twee inboorlingen moesten Meersman vasthouden. Ze hadden hem voor de ingang van de werkplaats gevonden en hadden hem, op zijn eigen aanvraag, naar de baas gebracht.

— Is er nieuws voor mij? vroeg Meersman.

Kasper haalde de schouders op.

— Er zijn geen brieven hier, zei hij. Wij haalden de post toch met ons vliegtuig! Wat heb je met ons vliegtuig gedaan? Vertel op.

— Ik ben in een vreselijke storm terechtgekomen en neergestort. Ik begrijp niet hoe ik er heelhuids uitgeraakt ben en hoe ik zonder kompas en zonder enige hulp de weg naar hier heb gevonden.

— Ik meende niet dat je de lef zou hebben ooit weer onder mijn ogen te komen! Als ik nog de kracht had zou ik je... Maar zie je, ik kan niet meer! Wij hebben de grondvesten van de tempel gevonden en je hadt gelijk. Er steekt niets onder! Geen schatten, geen rijkdom! Niets! Het is de tempel van godin Kali niet, snap je me?

— Ja.

— Ik ben geruïneerd, begrijp je me?

Meersman die de baas steeds had gekend als een man vol moed en energie kreeg medelijden hem daar zo ontredderd te zien zitten.

— Men moet altijd met een tegenslag rekenen, zei hij zacht.

— Wat er mij overkomen is, Meersman, heb ik verdiend! Ik heb slecht gehandeld. Ik had naar je moeten luisteren en ik had je moeten laten vertrekken met het vliegtuig en met de piloot. Ik heb er heel de tijd maar aan gedacht. Het verrast je dat ik zo spreek, nietwaar? Ik kan het je ook niet langer meer verzwijgen dat wij nieuws voor je ontvangen hebben. Een telegram, maar het is nogal lang onderweg geweest. Daar wij meenden dat je dood was, hebben wij het opengemaakt.

Meersman werd doodsbleek.

— Je vrouw leeft, ze is gered!

Kasper haalde een verfomfaaid briefje uit zijn zak, overhandigde het aan Meersman en wendde dan de ogen af. De jongeman kon zich inderdaad niet meer beheersen. De vreugde en de ontroering waren hem te machtig. Hij snikte als een kind.

— Wij moeten enkele lui wegsturen om Flipton te zoeken, want sedert dagen zoekt die arme kerel als een gek de brousse af in de hoop je terug te vinden. De storm is met geweld over deze streek losgebarsten en wij meenden dat je het niet langer dan enkele minuten zoudt hebben uitgehouden in de lucht. Na de storm is Flipton daarom dadelijk op zoek gegaan. Kom, Meersman, vergeten wij het verleden en geef me de hand. Misschien hebben we later meer geluk...

(Vervolg blz. 26)

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

EEN KLASSIEKE WEGRIT EN EEN FLINKE VOEBALPLOEG

BINNEN enkele dagen, op 3 juni om heel nauwkeurig te zijn, wordt de wegrit Bordeaux-Parijs achter kleine motoren gereden. De renners rijden ook 's nachts. Hoeveel kilometer ze moeten afleggen? Zeshonderd! Ik heb het geluk ieder jaar de Ronde van Frankrijk te kunnen volgen in de wagen van onze landgenoot Georges Ronse, eertijds de ster van de koers Bordeaux-Parijs. Hij won ze drie maal. Het gebeurt dat hij een en ander over deze koers vertelt. Wat de renners in deze koers het meest vrezen is de uitputting, de vermoeidheid die plotseling op hen valt. Je mag dan nog twintig minuten voorsprong hebben op de andere renners, het helpt je niets. Je verliest ze ongelooflijk snel. De rit Bordeaux-Parijs is niet alleen lang, ze is ook zeer moeilijk.

SYLVEER MAES HEEFT ZIJN PLOEG SAMENGESTELD

NAAR we vernamen zou Sylveer Maes ook dit jaar technisch leider zijn van de Belgische renners die aan de Ronde van Frankrijk deelnemen. Welke renners zullen uitgekozen worden? Branckart en Fred De Bruyne zullen de hoekstenen vormen, verder krijgen we Rik van Looy, Jos Planckaert, Miel van Cauter, Marcel Janssens. Stan Ockers zou heel waarschijnlijk niet aan de Ronde deelnemen en Close noch Impanis zouden er iets voor voelen knechtje te spelen van de jongeren. Men kan hun standpunt enigszins begrijpen en we hopen maar dat de jongeren hun beste beentje zullen voorzetten en mooie prestaties leveren.

Voor Holland werden volgende renners aangeduid: Wagtmans, De Groot, Vander Brekel, Nolten, Van Breemen en Hinsen.

RIK VAN LOOY VLUGGER DAN MARCEL KINT?

DE naam Marcel Kint is jullie beslist niet onbekend. Vele jaren was hij een van onze sterkste en vlugste renners. Hij was een « harde », een van de « oude garde » die zich niet door een tegenslag, hitte of koude lieten ontmoedigen. Volgens sommigen kan de jonge Rik van Looy op dit ogenblik vlugger rijden dan Marcel Kint. Dat wil heel wat zeggen!

VOETBAL EN ROEIEN GAAN SAMEN!

IN Brazilië gaan voetbal en roeien samen.

Een prachtig idee, niet? De beste ploeg van Rio de Janeiro is niet alleen voetbalkampioen maar kan ook op het water een ereplaats veroveren. Deze ploeg heet « Vasco da Gama » en werd op 21 augustus 1898 als roeiklub gesticht. De voetbal kwam er in 1916 bij en zeven jaar later reeds werd de hoogste afdeling bereikt.

Wie zowel voetbal als roeikampioen is mag de eretitel « kampioen te land en te water » dragen. De beste spelers van Vasco da Gama hebben een maandloon van 20.000 B. F., voor iedere wedstrijd die ze winnen en ontvangen ze van 7 tot 14.000 F. en na afloop van het seizoen nog een premie die makkelijk 300.000 F kan bedragen! Wat zouden de Rode Duivels van een roeiwedstrijd denken?

EEN MOOI SOMMETJE

NUSHUA is een volbloed en behoorde tot de stal van Belair. Toen z'n eigenaar stierf werd Nushua verkocht voor het ronde sommetje van 62 miljoen B. F. Bij de liefhebbers van Nushua was er ook een klein meisje. Zij schreef volgend briefje: « Indien niemand het paard wil zou ik het graag kopen. Het paard zal goed verzorgd worden en heel gelukkig zijn bij mij. Ik stuur u m'n spaargeld: 24 dollar. Binnen enkele dagen heb ik misschien nog wat. »

Ze kreeg Nushua niet maar de notarissen, die het testament moesten invoeren van de eigenaar van dit volbloed, wilden het kind niet teleurstellen en schonken haar een ander paard!

Met 600 km. in de benen rijdt de Hollander Wim van Est als overwinnaar van de 52e Bordeaux-Parijs over de eindmeet.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

NAAR HET HART VAN AZIE

HET doet altijd deugd te zien dat een dwerg een reus kan overwinnen, want deze overwinning betekent de triomf van het verstand over het brutaal geweld. Tegenover het machtig Perzisch rijk was Alexander van Macedonie slechts een dwerg. Zijn leger was zwakker en toch overwon hij, dank zij zijn krijgskunde en zijn dapperheid. Alexander is en blijft wellicht de grootste veroveraar van de geschiedenis. Iedere slag die hij leverde veranderde het aanschijn van de wereld.

1. - TEGENOVER DE SIKKELWAGENS

ALEXANDER marsjeerde door de woestijn, trok over de Eufraat en de Tigris en stond in de Gaugamela vlakte tegenover een nieuw en machtig Perzisch leger, dat Darius daar had kunnen samenbrengen. De vlakte was geniveleerd om Darius toe te laten zijn 200 sikkelwagens in te zetten. Op de wielnaven van deze wagens stonden grote sikkels, bestemd om de kuitspieren van krijgers en paarden door te snijden. De soldaten van Alexander waren bang en de grote veldheer besloot er eens op te slapen. Naar de geschiedenis vertelt sliep hij die nacht zelfs zeer goed.

2. - DE AREND KONDIGDE DE ZEGE AAN

ALEXANDER viel het leger van Darius op twee tegenover elkaar liggende punten aan, sloeg een bres en maakte die steeds wijder. De strijd was hardnekkig. Een krijger van Alexander moest er tien van Darius neervellen. Op zeker ogenblik vloog er een adelaar over de troepen van Alexander, dat was een teken van zege! En inderdaad, 's avonds was het laatste leger van Darius verslagen. Deze fantastische strijd had plaats op 1 oktober 331.

3. - DE DOOD VAN DARIUS

HET Perzisch rijk was niet meer... De hoofdsteden Babylon, Susa en Persepolis openden hun poorten voor de grote overwinnaar. Intussen grondvestte Alexander nieuwe en prachtige steden en besloot Darius gevangen te nemen.. Hij achtervolgde hem dwars door de bergen van het noorden tot aan de Kaspische zee. Toen hij Darius ingehaald had, was deze reeds vermoord door een van zijn satrapen. Alexander weende bij het lijk van zijn vijand en liet Darius plechtig begraven.

4. - NAAR HET OOSTEN

NOG kende Alexander geen rust. Jaar in jaar uit trok hij met zijn krijgers voort. Hij aanzag zichzelf voor een god en men bewonderde en aanbad hem als een god. Dat was in die tijd echter geen vreemd verschijnsel. Hij wou de vriendschap van Perzië en huwde daarom Roxane, prinses van Perzië. Hij rukte met zijn troepen naar het Oosten op tot aan de Indus en wou nog verder. Zijn krijgers echter hadden 70 dagen door de tropische regen gemarsjeerd en weigerden hun meester nog verder te volgen...

5. - HET EINDE VAN ALEXANDER DE GROTE

IN korte dagmarsjen keerde Alexander naar Babylonië terug. Hij was nog maar 32 jaar en had het toppunt van zijn glorie en macht bereikt. Hij gaf schitterende feesten en deed alles wat mogelijk was om Babylon zijn oude luister en vruchtbaarheid terug te geven. Hij werd overvallen door de malariakoorts en stierf tien dagen later. Dat

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

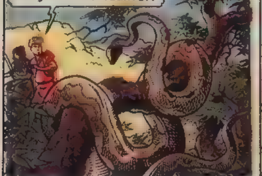
Onze vrienden zijn stipt op de plaats door Karidal aangewezen.

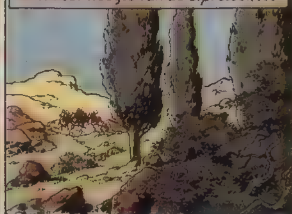

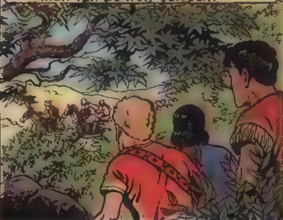

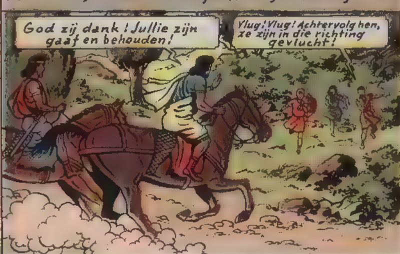

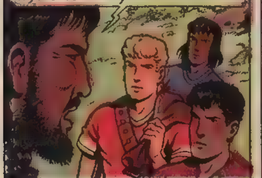

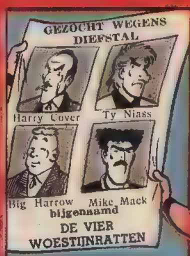

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
De valse koetsier, die niemand anders is dan een van de vier woestijnratten, heeft Kid Ordinn en Chick Bill K.O. geslagen. Hij haast zich om bij zijn handlangers te geraken...

Terwijl Big Harrow te vierklauw vlucht, komen onze vrienden weer bij...

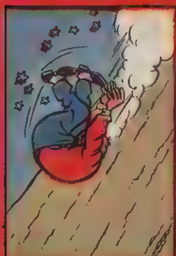

DE VIER WOESTIJNRATTEN?... Wat betekent dat?

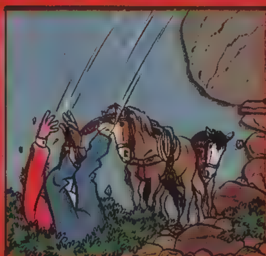

GEZOCHT WEGENS DIEFSTAL
Harry Cover
Ty Niass
Big Harrow
Mike Mack
bijgenaamd
DE VIER WOESTIJNRATTEN

Kid Ordinn, nù moet je niet slapen, hoor!... Wood City is in gevaar! De « gouverneur » is een bedrieger!

Wel, wat gebeurt er?
Haast je, misschien kunnen wij nog de spaarcentjes van de burgers van Wood City redden.

Maar loop dan toch, schildpad! Wij moeten zien te voorkomen dat de « gouverneur » de stad verlaat!

Ha, ben je daar, schildpad! Ik wacht hier reeds een uur op je!

De zogezegde gouverneur is een bandiet en onze twee gevangenen zijn z'n medeplichtigen. De valse koetsier, die ons afgeranseld heeft, is ook een lid van de bende.
Afgeranseld?... Hum!... Omdat wij zo goed zijn geweest hem te laten doen!

Intussen te Wood City...

DE TEMPEL VAN GODIN KALI

(VERVOLG VAN BLADZIJDE 21.)

WIJ hebben echter nog een kleine zaak met elkaar te regelen, Kasper.

— Haha ! Welke zaak ?

— Wel, het kontrakt.

— Het kontrakt is verbroken vermits er geen schat gevonden werd.

— Ja, maar ik heb mijn kontrakt verbroken alvorens je die vaststelling hebt gedaan, Kasper. Dus moet ik je een schadevergoeding betalen zoals dit te voren afgesproken werd. Ten slotte heb ik ook je vliegtuig vernield.

— Meersman, doe mij het groot genoegen daarover niet meer te spreken. Had ik mij niet zo idioot en hardvochtig aangesteld, was mijn vliegtuig niet vernield geweest, was jij nu in Singapore bij je vrouw, en alles zou goed afgelopen zijn. Kom, praten wij er niet meer over !

— Toch wel, ik wil er over praten ! Je hebt nog het loon van de arbeiders te betalen en je hebt ook nog materiaal. Ik wil je een voorstel doen.

— Wat, een voorstel ?

— Ja, ik wou je voorstellen opnieuw naar de tempel van Kali te zoeken.

— Maar ik zei je toch dat ik mij vergist had en dat wij de tempel van de godin niet gevonden hebben.

— Akkoord ! Maar wat zou je zeggen als ik je vertel, dat ik de echte tempel heb gevonden die onder de lava van een uitgedoofde vulkaan steekt.

— Wat ? Heb je de tempel gevonden ?

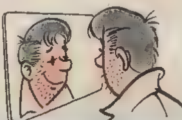
— Ik heb het verkeerd uitgelegd, glimlachte Meersman. Ik heb de tempel niet gevonden, maar je vliegtuig. Het vliegtuig sloeg tegen de helling van een berg te pletter en drong met zijn neus in de grond. De schroef woelde een steen op een steen afkomstig van de tempel van godin Kali, de échte tempel.

EINDE

DE POS

BELANGRIJKE ONTDEKKING

GEEF je papa de goede raad zich niet onmiddellijk na het opstaan te scheren. Inderdaad, tijdens de slaap zwelt de huid lichtjes op en het is deze zwelling welke de basis van de baardhaartjes bedekt. Wie zich dus onmiddellijk na het ontwaken scheert, kan zich nooit mooi glad scheren. Wanneer men echter een kwartiertje wacht is de huid ontzwollen en kan het scheermes de wortels van de baard bereiken. Het is dokter Alexis Verel welke dit na maandenlange proefnemingen heeft ontdekt. Of de heren der schepping hem een standbeeld zullen oprichten ?

NIEUWS IN

● Een loontrekkende op drie in de Verenigde Staten is een vrouw. Op een totaal van 63 miljoen arbeiders telt men 20.500.000 vrouwelijke bedienden en arbeidsters.

● De sociale wetten zijn doorgedrongen tot in de beroemde Amerikaanse Sing-Sing - gevangenis. De gevangenen zullen voortaan nog slechts vijf dagen per week moeten werken.

● De « Champs-Elysées » van Parijs zijn wel bekend.

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

DE pennetrek die onder de lijn vertikaal naar omhoog loopt drukt passiviteit uit. De schrijver houdt zijn leven niet in eigen hand, maar ondergaat het als een zware last (fig. 1).

Nu werpen wij even een kijkje op de horizontale lijnen, die naar rechts lopen. Wat horizontaal loopt geeft het beeld weer van een weg, een spoor. Op een weg mag men niet blijven staan, men gaat op de weg voort. Zijn er in een geschrift veel horizontale lijnen, betekent dit dat de schrijver een beweeglijk temperament heeft en van afwisseling houdt (fig. 2).

De minder beweeglijke karakters, of zo je wil de slapende waters, maken geen horizontale lijnen.

De horizontale pennetrek boven de lijn zegt dat de schrijver in kwestie een sterke wil heeft en iemand is die weet wat hij wil. Zijn er veel horizontale lijnen, dan wil hij veel. Maakt men misbruik van deze horizontale pennetrek, betekent dit dat men iemand is die graag de leiding neemt, zijn wil opdringt (fig. 3).

De horizontale pennetrek boven de lijn, die naar links loopt,

maar — Fig. 1
temperament — Fig. 2
trek — Fig. 3
nieuwe — Fig. 4
realisatie — Fig. 5

verraadt een reaktionnair temperament, iemand die dus alle nieuwe ideeën vlucht of weigert te aanvaarden (fig. 4).

Nog een woordje over de horizontale pennetrek onder de lijn. Zij verraden altijd dat de schrijver praktisch is aangelegd. Loopt de pennetrek naar rechts, betekent dit dat de schrijver graag realiseert, dus zijn plannen ook uitvoert, iemand die de stier bij de horens durft vatten, iemand die steeds in de voorste linies strijdt (fig. 5).

Loopt de pennetrek naar links betekent dit, dat de schrijver in kwestie wenst te behouden wat hij heeft. Hij is een konservatief. Men treft deze pennetrek heel vaak aan onder een handtekening... de handtekening van een konservatief !

tilion

HET KORT

Wist je dat de Parijse politieagenten aldaar per maand gemiddeld 6.500 processen verbaal opmaken tegen de automobilisten die er te lang stationeren ?

● China is een land zonder wouden. Daardoor komt het dat het klimaat er zo ruw is. Men is thans begonnen met in Noord China een grote ring van wouden te planten over een afstand van 5.000 km. Deze lente reeds zullen er 500 miljoen bomen geplant worden.

DRINK, DRINK, BROEDER, KOM DRINK...

WIST je dat er op de wereld 9 miljoen ha wijngaard zijn, die samen 220 miljoen hektoliter wijn per jaar voort brengen ?

Italië bezit 1.750.000 ha wijngaard. Daarop volgt Spanje met 1.668.829 ha, gevolgd door Frankrijk 1.516.032 ha, dan komen Turkije, de U.R.S.S., Algerië, Portugal, Joegoslavië, de Verenigde Staten en Griekenland. Frankrijk produceert echter het meeste wijn, nl. 58.898.000 hl per jaar, daarop volgt Italië met 52.541.000 hl.

De wijnproduktie verhoogt van jaar tot jaar. Dit nieuws zal de wijnkenners en wijndrinkers wel genoegen doen, maar... indien het zo voort gaat zullen wij op een goeie dag verdrinken in de wijn !

HET HANGT ER VAN AF...

IEMAND vroeg eens naïefweg aan een « specialist » in bijgeloof en dies meer, of het waar is dat het ongeluk brengt gevolgd te worden door een zwarte kat.

— Dat hangt er van af, antwoordde de specialist, of die zwarte kat een mens volgt of een muis !

EEN MUZIKALE MUIS

DE beroemde pianist Arthur Rubinstein vertelde deze charmante anekdote. Hij gaf een Mozart-recital te Chicago toen er een muis naar de piano toe trippelde en, erger nog, zich op het opengeslagen deksel van de vleugelpiano zette. Arthur Rubinstein dacht « Wat zal er nu gebeuren ? » Er gebeurde helemaal niets. De muis bleef stil zitten, zij bewoog niet meer tot aan het einde van het muziekstuk. Of de muziek van Mozart ook deze muis kon bekoren ?

Wellicht herinner je je nog dat wij je enkele jaren geleden vertelden hoe de Guaribos, een primitieve Indianenstam van Zuid Amerika, ademloos luisterden naar de muziek van Mozart, meegebracht door enkele blanke ontdekkingsreizigers.

GEEN BAKSTENEN MEER NODIG !

TE New York werd de grootste wolkenkrabber in roestvrij staal ter wereld voltooid. Voor deze konstruktie werd niet minder dan 750.000 pond nikkel gebruikt en was er ongeveer 9000 km soldeersel nodig. Het gebouw telt 32 liften, die voorzien zijn van een elektronisch toestel voor het automatisch vertrek en het stoppen. Verder zijn er twee roltrappen die een breedte hebben van twaalf meter.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK
BEN JE LUI ?

30 PUNTEN : Beste vriend, in jou plaats zou ik meer eigenliefde hebben en niet willen doorgaan voor iemand die niets kan, iemand die niets waard is. Je schoolkameraden die minder begaafd zijn dan jij, doch meer werken hebben altijd een betere plaats. Hoe is het mogelijk dat je de grote luiaard wil spelen ! Doe eens je ulterste best om daarin verandering te brengen.

VAN 23 tot 29 PUNTEN : Je moet absoluut wakker worden en anderen niet meer in je plaats laten werken. Dat liedje kan trouwens niet eeuwig duren en dan sta je daar !

VAN 16 TOT 22 PUNTEN : Je werkt omdat het absoluut moet, maar je houdt niet van werken, dat is verkeerd. Wie van zijn werk houdt, doet het veel vlugger en veel makkelijker.

VAN 9 TOT 15 PUNTEN : Je bent niet lui, maar je wenst ook niet te hard te werken. Je moet trachten iets liever te werken.

VAN 1 TOT 8 PUNTEN : Het werk dat je graag doet, doe je vlug en goed, dat is uitstekend, maar het is toch niet genoeg ! Wees een beetje ijveriger, voor het werk dat je niet zo graag doet !

0 PUNTEN : Bravo, vriend. Je houdt van je werk en je werkt graag. Eens zal je de vruchten oogsten van je werk, wees daarvan overtuigd !

VAN TWEE PAARDEN

TWEE paarden hebben een film van Fernandel gezien, en het ene paard zegt tegen het andere :

— Die film is bepaald niet slecht, maar het paard dat de hoofdrol speelde was zo onnatuurlijk geschminkt.

GEEN KIPPEN, WEL TWEE KOEIEN

EEN Parijse huiseigenaar spande een proces in tegen zijn huurder omdat deze kippen hield in zijn appartement. De eigenaar won zijn proces omdat er een wet bestaat, die dateert van 1705 en die verbiedt dat men in een huis van Parijs kippen houdt. Volgens diezelfde wet mag men echter twee koeien hebben...

GROTE SCHOONMAAK

NEGENHONDERD Europese specialisten vergaderden te Essen om er over « het stof » te praten. Je kan er om lachen, maar het is een zeer ernstig probleem. In een jaar krijgt het Duits grondgebied alleen een miljoen ton stof te slikken. Daarmee zou men 500 goederentreinen van ieder 50 wagons kunnen vullen. Het stof berooft de mens van 40 % van de hoogst noodzakelijke zonnestralen. Het tast de gezondheid aan van alle mensen, vooral van diegenen die in een industriegebied werken en wonen. Om grote schoonmaak te houden in de lucht zal men grote elektrische filters opstellen.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

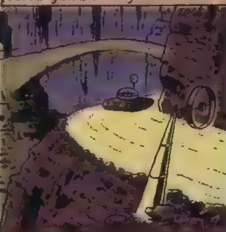
Oplage gekontroleerd door Devea.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Blake en Mortimer komen in het gezicht van de Heilige Gong. Blake geeft plotseling het alarm...

Bijna geruisloos komt er een pantserwagen in hun richting. Onze vrienden verbergen zich vlug achter de rotsen.

Langzaam kruipt de pantserwagen de weg op, terwijl de inzittenden de omgeving metodisch afzoeken.

Zodra het alarm voorbij is, gaan Blake, Mortimer en Ikaros weer op weg. Zij trekken over de wankele brug die de weg met de toren verbindt en dringen de vesting binnen.

Heel voorzichtig gaan ze over puinen en rotsblokken door een grote zaal.

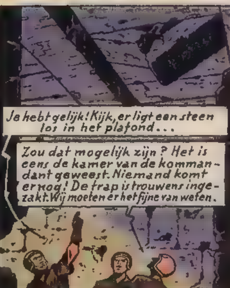
Dit was vroeger het verblijf van de wachters.

Plotseling stoot Ikaros met zijn voet tegen een metalen voorwerp dat in de grond steekt...

Wat? Hoe komt dat gevaarlijk wapen hier?

Ze leggen de tegels terug op hun plaats en haasten zich naar het hoger gelegen gedeelte van de toren.

Ingeval van alarm hebben wij nog de wachtkamer.

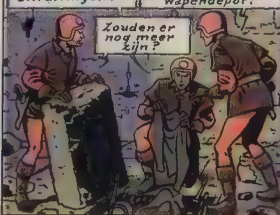
Op handen en voeten klimmen onze vrienden tot in de kamer met kleine plaveistenen gevloerd. Blake heeft onmiddellijk een van deze stenen in de gaten.

Zij heffen de vloertegel op en vinden een bergplaats van vreemdsoortige voorwerpen.

Bij Zeus! Wapens! Uitrustingen!

Dat gelijkt zeer sterk op een klandestien wapendepot!

Wij hebben thans niet de tijd om dit na te gaan, maar indien men deze opslagplaats hier heeft gemaakt, betekent dit dat men wil terugkomen. Wij moeten onze kans dus waarnemen. Wij verbergen ons op het terras dat hier juist boven ligt. Van daaruit kunnen wij onze vijanden gadeslaan zonder zelf gezien te worden!

De toren wordt van alle kanten omringd door steile, woeste rotsen. Er is slechts een hoge, smalle rotskloof waarin de weg verdwijnt.

Wij heten ze Pijl. Langs daar drongen barbaarse horden vroeger Atlantis binnen. Toen ze eindelijk definitief over de grote cañon werden geworpen, heeft men de natuurlijke brug over deze bergengte vernield en de gang afgesloten met een reusachtige bronzen poort.

He! Wij krijgen bezoek!

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

Onze TEKEN-FILM

door

J. ANGENOT

DE AVONTUREN VAN

MOTTIE

HET MARMOTJE

Wat een heerlijk weertje!

Hohee Mottie!

Goeie morgen Lapino! Ik loop naar de rivier!

Aai! Ze heeft mij gebeten!

Ik hoop dat ik op tijd kom om Mottie te redden!

Ho! Mottie verdedigt zich goed!

JABAKAA
!

JABAKAA

Wel, Rein, dans je niet meer?
GRR

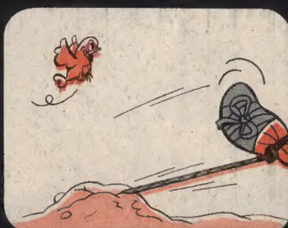

Ja, ik begrijp het, dansen is vermoeiend!

Wat dank je van een lekker konijnenhapje?

Wat heb je liefst, een stukje uit de rug, of een boutje?

GRRR
Kom je dinzetje maar halen!

!

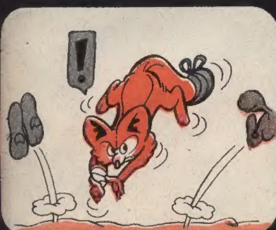

PAF

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

